

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), התשכ"ב-1962¹

פרק ראשון: פרשנות

הגדרות

1. בחוק זה –
"ביב פרטי" – ביב המשמש נכס אחד, על חיבוריו;
"ביב ציבורי" – ביב המשמש כמה נכסים ושהשופכין נזרמים אליו מביבים פרטיים בלבד;
"ביב מאסף" – ביב שהשופכין נזרמים אליו בעיקר מביבים ציבוריים;
"ביוב" – ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם וכן מיתקנים לטיהור מי שופכין;
"בעל" או "מחזיק" של נכס – בעלו ומחזיקו לענין ארנונות העיריה או המועצה המקומית;
"מהנדס הרשות המקומית" – מהנדס שנתמנה לכך על ידי המועצה;
"נכס" – בנין או קרקע בתחום הרשות המקומית, למעט רחוב;
"ראש המועצה" – לרבות מי שהוסמך על ידיו בכתב;
"רשות מקומית" – עיריה, מועצה מקומית או איגוד ערים שמתפקידיו התקנת ביוב או החזקתו;
"רשות הבריאות" – מי שנתמנה לכך על ידי שר הבריאות, בהוראה כללית או מיוחדת;
"שופכין" – פסולת המורחקת מנכסים על ידי זרם המים וכן מי התהום או מי הגשמים העשויים להימצא במים אלה.

פרק שני: תפקידה וסמכותה של רשות מקומית

2. רשות מקומית רשאית, ועל פי דרישת שר הפנים חייבת, להתקין ביוב בתחומה או בחלק ממנו.

התקנת ביוב על ידי הרשות

1. ס"ח 376, התשכ"ב (19.7.1962), עמ' 96.
תיקונים:
ס"ח 666, התשל"ב (4.8.1972), עמ' 156;
ס"ח 956, התש"ם (17.1.1980), עמ' 47;
ס"ח 1739, התש"ס (11.6.2000), עמ' 192;
ס"ח 1892, התשס"ג (1.6.2003), עמ' 387;
ס"ח 2020, התשס"ה (8.8.2005), עמ' 750;
ס"ח 2057, התשס"ו (15.6.2006), עמ' 353. הוראות התיקון ייכנסו לתוקפן ביום 1.1.07 ועל כן טרם שולבו בחוק.

3. בהתקנת ביוב רשאית הרשות המקומית בתחומה -	סמכויות מיוחדות בהתקנת ביוב
<p>(1) להניח ביבים מתחת לכל רחוב;</p> <p>(2) לבצע כל עבודה במבנה או במיתקן שמתחת לרחוב, לרבות הריסתם, הכל במידה הדרושה להסרת מכשולים לביוב;</p> <p>(3) להניח צינורות המחברים נכס לביב ציבורי ולהעביר את הביוב דרך כל קרקע או מתחתה, לאחר מתן הודעה על כך לבעלי הנכסים.</p>	
4. בנכס המוחזק על ידי צבא-הגנה לישראל או המשמש למטרה בטחונית אחרת, כפי שאושר מטעם שר הבטחון, לא תשתמש רשות מקומית בסמכות לפי סעיף 3 אלא בהסכמתו של מי ששר הבטחון ימנה לכך.	נכסים המשמשים למטרה בטחונית
5. הרשות המקומית רשאית, באישור שר הפנים, להשתמש בסמכויות לפי סעיף 3 גם מחוץ לתחומה במידה שהדבר דרוש להרחקת שופכין מתחומה או כדי לנהוג בהם בדרך אחרת; לגבי שימוש בסמכות כאמור בתחום של רשות מקומית אחרת שלא בא עליו הסכמתה של אותה רשות, לא יתן שר הפנים אישור אלא לאחר שועדה, שימנה לכך, חקרה בדבר והגישה לו את מסקנותיה.	עבודות מחוץ לתחום הרשות המקומית
6. בביצוע עבודות ביוב לפי חוק זה תימנע הרשות המקומית ככל האפשר מגרימת נזק ותשלם פיצויים בעד כל נזק שגרמה בביצוע עבודות אלה.	פיצויים בעד נזקי התקנת ביוב
7. התובע פיצויים לפי סעיף 6 והרשות המקומית רשאים להסכים על מסירת ההכרעה בתביעה לבוררות שעליה תחול פקודת הבוררות.	בוררות
8. ביוב שהונח על ידי הרשות המקומית בתוך תחומה, הן לפני תחילתו של חוק זה והן לאחר מכן, הוא קנינה של הרשות המקומית.	ביבים - קנין הרשות המקומית
9. רשות מקומית רשאית לרכוש בתחומה, בכל דרך שהיא, ביוב או כל זכות בביוב שבתחומה, אם מהנדס הרשות המקומית אישר שהביוב הוא במצב תקין וכי ההוצאות לקנייתו לא יעלו על ההוצאות הדרושות	רכישת ביבים על ידי הרשות המקומית

להתקנת ביוב חדש; באומדן הוצאות אלה יביאו בחשבון את ההפרש שבין התקופה המשוערת שבה ניתן להשתמש עוד בביוב הקיים לבין התקופה המשוערת של השימוש בביוב חדש.

10. רשות מקומית תחזיק את ביובה במצב תקין, להנחת דעתה של רשות הבריאות.

החזקת ביוב

11. התקנת ביוב וכל שינוי בו, וכן סתימתו או הריסתו, ייעשו באופן שלא יהא בהם משום מפגע ציבורי או משום סכנה לבריאות הציבור ובהתאם לדרישות רשות הבריאות.

שינויים בביוב

12. רשות מקומית רשאית להרשות לבעל נכס שמחוץ לתחומה או למחזיקו לחבר ביב פרטי שבנכסו עם הביב של הרשות המקומית בתנאים שיוסכם עליהם עמה ואם היה הנכס בתחום רשות מקומית אחרת – גם עם אותה רשות מקומית.

הסכם בדבר חיבור נכס שמחוץ לתחום

13. (א) תכנית להתקנת ביוב טעונה אישורים של הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר ושל שר הבריאות או של מי שימנה לכך.
(ב) תכנית להתקנת מיתקני טיהור וסילוק שופכין מן הביוב אל מחוץ לתחום הרשות המקומית – טעונה גם אישורו של שר החקלאות או של מי שימנה לכך.

אישור של הועדה המחוזית, של שר הבריאות ושל שר החקלאות

14. באתר היסטורי כמשמעותו בפקודת העתיקות לא יותקן ביוב אלא בהסכמתו של שר החינוך והתרבות או של מי שימנה לכך; במקום קדוש כמשמעותו בדבר המלך במועצה על א"י (המקומות הקדושים), 1924, לא יותקן ביוב אלא בהסכמתו של שר הדתות¹ או של מי שימנה לכך.

עבודות ביוב באתר היסטורי או במקומות קדושים

15. רשות מקומית רשאית, בכפוף להוראות חוק המים, התשי"ט-1959, וההוראות על פיו, למכור את מי הביוב שלה בתנאים הנראים לה, ובלבד שיובטח, להנחת דעתה של רשות הבריאות, כי מי הביוב לא יהיו למפגע ציבורי.

מכירת מי הביוב

1. עקב ביטולו של משרד הדתות, הועברה הסמכות לפי סעיף זה לשר התיירות (י"פ 5266, התשס"ד, עמ' 1642).

פרק שלישי: היטל ביוב ואגרת ביוב

16. החליטה רשות מקומית להתקין ביוב או לקנותו, תמסור לבעלי כל נכס שהביוב ישמש אותו, הודעה על כל שלב העומד להתקנה או הקניה, היינו - ביב ציבורי, ביב מאסף, מכון טיהור שאינו מיועד לייצור מי-שתיה ומיתקנים אחרים; וטענה, כי הודעה כאמור לא נמסרה למי שחייב בתשלום בעקבות ההודעה לא תישמע אלא מאותו חייב עצמו.

הודעה על התקנת
ביוב
(תיקון התשל"ב)

17. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדין על התקנתו או קנייתו של ביוב שישמש אותו נכס, חייבים בהיטל התקנת הביוב (להלן - ההיטל), בשיעור שייקבע בחוק-עזר לכל שלב כאמור בסעיף 16; ההיטל מוטל לשם כיסוי הוצאות של התקנת הביוב או של קנייתו.

היטל ביוב ייקבע
בחוק עזר

18. ואלה הם הכללים שלפיהם ייקבעו שיעורי ההיטל בחוק העזר:

(1) השיעורים ייקבעו לפי כל מטר מרובע של קרקע וכל מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה;

(2) מטר מרובע ומטר מעוקב של בניה יחושבו לענין זה, לפי הבנוי למעשה, בכל קומותיו של הבנין, ולפי הניתן לבניה בנכס לפי כל תכנית בנין עיר המחייבת באותו מקום או לפי רשיון בניה לפי פקודת בנין ערים, 1936, הכל לפי השטח והנפח הגדול יותר;

(3) על אף האמור בפסקה (2) רשאית רשות מקומית לקבוע בחוק-עזר כי מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה יחושבו לפי הבנוי למעשה בכל קומותיו של הבנין, ומשעשתה כן, חייבים בעלי הנכס בהיטל על כל תוספת של מטר מרובע או מטר מעוקב של בניה שתיווסף לנכס אחרי מסירת ההודעה לפי סעיף 16, לפי השיעור המחייב בשעת גמר בניית התוספת.

קנה המידה
לחישוב שיעור
ההיטל

19. בקרקע שנשפך ממנה וממבניה מטר מעוקב של שופכין לשעה לדונם לפחות, או ארבעה מטרים מעוקבים של שופכין ליממה לדונם לפחות, או סוג שופכין המחייב הוצאות יתר בהתקנת הביוב, תיווסף להיטל, כחלק ממנו, תוספת מפעל, שתיקבע על ידי ועדת היטל שתמנה הרשות המקומית (להלן - הועדה) ושלא תעלה על הוצאות היתר הנגרמות בהתקנת הביוב בגלל העומס המכסימלי לשעה או ליממה לדונם או בגלל סוג השופכין כאמור; אולם -

תוספת מפעל

(1) בעל נכס שאינו משמש אלא למגורים או למשרד או לשניהם כאחד, פטור מתשלום תוספת מפעל בעד אותו נכס;

(2) היה נכס משמש בחלקו למגורים או למשרד, אין מביאים בחשבון, לענין החיוב בתשלום של תוספת מפעל, את כמות השופכין הנשפכת מאותו חלק.

20. הועדה תקבע בעצמה את סדרי עבודתה, במידה שלא נקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית או בתקנות.

הנוהל בוועדה

21. הועדה תתן לבעל הנכס הנוגע בדבר הזדמנות נאותה להביא לפנייה את טענותיו בדבר ההיטל לפני שתשמש בסמכויותיה לפי חוק זה.

שמועת בעל הנכס

22. (א) לענין סעיף 19 מוסמכת הועדה לאמוד את כמות מי השופכין, הקיימת או העתידה, הנשפכים מנכס פלוני.

קביעת כמות השופכין

(ב) לא נעשה האומדן ונמסרה דרישת התשלום לבעל הנכס לפי סעיף 28, רואים את הנכס כאילו נשפכים ממנו פחות ממטר מעוקב לדונם לשעה ופחות מארבעה מטרים מעוקבים לדונם ליממה.

23. הועדה תאמוד את כמות השופכין הנשפכים מנכס פלוני ותקבע את טיבם לפי מצבו של הנכס ודרכי השימוש בו בשעת מסירת ההודעה לפי סעיף 16.

כללים לאומדן כמות השופכין

24. אם בשעת מסירת ההודעה לפי סעיף 16 היה בתקפו רשיון בניה בנכס פלוני, רואים את הנכס כאילו הוקם הבנין בהתאם לתנאי הרשיון וכאילו שימש את המטרה המפורשת בו ולפי זה תיאמד הכמות המשוערת של השופכין הנשפכים מהנכס וייקבע סוגם; הוראה זו אינה חלה ברשות מקומית הגובה היטל לפי סעיף 18(3).

האומדן בבנין שיש עליו רשיון בניה

25. אם אחרי מסירת ההודעה לפי סעיף 16 שונה השימוש בנכס או חלו בו שינויים אחרים, באופן שחל על הנכס סעיף 19, חייב בעל הנכס לשלם לרשות המקומית את ההוצאות שהוציאה על הביוב עקב השינוי; הוראה זו אינה חלה על שינויים עקב תוספת בניה בלבד ברשות מקומית הגובה היטל לפי סעיף 18(3).

שינויים אחרים המלת ההיטל

26. בחוק העזר מותר להדריג את ההיטלים לפי אזורים שונים של תחום הרשות המקומית. דירוג ההיטל
27. בנכס שכבר שולמו עליו דמי השתתפות בהתקנת ביוב, לא יחוייב עוד בעל הנכס בהיטל לגבי השלב שעליו שולמו, בין שהביוב נרכש על ידי הרשות המקומית ובין שהותקן על ידיה שנית. מניעת תשלומי כפל
28. ראש המועצה ימסור לבעלי הנכסים החייבים בהיטל, דרישת תשלום המפרטת את סכום ההיטל שבעל הנכס חייב בו, את הפרטים ששימשו יסוד לחישוב ההיטל לפי פרק זה, את מועד התשלום, את זכות הערר וכן פרטים נוספים שנקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית או בתקנות. דרישת תשלום
29. (א) שר המשפטים ימנה ועדות ערר לענין חוק זה ויקבע, בהתייעצות עם שר הפנים, לכל אחת מהן את מושבה ואת אזור שיפוט. ועדת ערר
- (ב) כל ועדת ערר תהא של שלושה, יושב ראש בועדה יהיה שופט, ושני החברים האחרים יתמנו על פי המלצת שר הפנים.
- (ג) לועדת ערר יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניקן לוועדות חקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות החקירה.
- (ד) ועדת ערר לא תהא קשורה בדיני הראיה אלא תפעל בדרך שתיראה לה מועילה ביותר לבירור השאלות העומדות להחלטתה.
30. בעל נכס הרואה עצמו נפגע על ידי דרישת תשלום לפי סעיף 28, רשאי, תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו הדרישה, לערר עליה לפני ועדת הערר, והועדה רשאית לאשר את דרישת התשלום, בשינויים או בלי שינויים, או לבטלה; יושב ראש הועדה רשאי להאריך את המועד להגשת הערר עד ליום הששים מיום שנמסרה דרישת התשלום הנדונה, אם ראה טעמים סבירים לכך. ערר
31. (א) העורר והרשות המקומית רשאים לערער על החלטת ועדת הערר לפני בית משפט לענינים מינהליים; אין לערער על החלטת בית משפט לענינים מינהליים בערעור כאמור אלא ברשות בית המשפט ובנקודה משפטית בלבד. ערעור (תיקונים: התש"ס, התשס"ה)
- (ב) (בוטל).

32. (א) הגשת ערר או ערעור לפי פרק זה אינה מעכבת את הביצוע של דרישת התשלום, אלא אם החליטו על כך יושב ראש ועדת הערר או בית המשפט, הכל לפי הענין.

עוכב הביצוע
וסדרי דין

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את דרכי ההגשה של ערר וערעור לפי פרק זה, ואת סדרי הדין בהם, לרבות הוראות בדבר הוצאותיהם.

33. ההיטל ישולם תוך שלושה חדשים לאחר מסירת דרישת התשלום לבעל הנכס או במועדים מאוחרים יותר שנקבעו בחוק העזר או בדרישת התשלום או עד תום שלושים יום מיום תחילת עבודת ההתקנה שבקשר אתה הוטל ההיטל, הכל לפי המועד המאוחר יותר; תעודת מהנדס הרשות המקומית בדבר מועד תחילת עבודה כאמור תשמש ראיה לדבר.

מועד התשלום

34. שר הפנים, בהתייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר דחיית מועד התשלום של ההיטל לסוגים של בעלי נכסים שיפרט בתקנות.

דחיית תשלום
ההיטל

35. לא שולם ההיטל במועד שנקבע לפי סעיף 33 או 34, רשאית הרשות המקומית להוציא את החיוב לפועל, על פי תעודה של ראש המועצה, בדרך שמוציאים לפועל פסק דין סופי של בית משפט שלום, זולת אם עוכב הביצוע של דרישת התשלום לפי סעיף 32.

הוצאה לפועל של
חיוב בהיטל

36. (בוטל).

(תיקון התש"ם)

37. (א) רשות מקומית תטיל בחוק-עזר על המחזיקים בנכסים המחוברים לביוב אגרה לכיסוי הוצאות החזקת הביוב שלה (להלן - אגרת ביוב); ואם לא נקבע שיעורו של ההיטל, רשאית היא לכלול בהוצאות החזקה גם את ההוצאות להתקנת הביוב.

אגרת ביוב
(תיקון התשס"ג)

(ב) לא הטילה רשות מקומית בחוק עזר אגרת ביוב כאמור בסעיף קטן (א) או שהאגרה שהטילה כאמור אינה מכסה את הוצאות החזקת הביוב שלה, רשאי שר הפנים להורות לרשות המקומית, להתקין חוק עזר או לתקן את חוק העזר שהתקינה, לפי הענין, בתוך פרק זמן שיקבע.

(ג) לא פעלה הרשות המקומית בהתאם להוראת השר לפי סעיף קטן (ב) בתוך פרק הזמן שקבע, רשאי השר להטיל, בחוק עזר שיתקין, אגרת ביוב כאמור בסעיף קטן (א) או לתקן את חוק העזר שהתקינה הרשות המקומית, לפי הענין.

38. ברשות מקומית הגובה על פי חוק עזר אגרה בעד אספקת מים תשולם אגרת הביוב כתוספת לאגרת המים, ודינה לענין פיגור בתשלום כדין אגרת המים.

איחוד אגרת ביוב
ואגרת מים

39. (א) אגרת ביוב יכולה להיות מודרגת והיא תוטל לפי קנה מידה שתקבע הרשות המקומית בחוק עזר.

קני המידה של
אגרת הביוב

(ב) בנכסים המשמשים לתעשייה או למלאכה יהיו קני המידה לאגרת הביוב, שייקבעו על ידי הרשות המקומית לפי סעיף קטן (א), טיב השופכין, כמותם, השפעתם על הביוב, ורשאית הרשות המקומית להוסיף לאלה קני מידה סבירים אחרים.

פרק רביעי: ביצוע עבודות לפי דרישה

40. (א) ראש המועצה רשאי, אם ראה צורך בדבר לשם הרקת שופכין תקינה מנכס פלוני, או כדי למנוע נזק מן הביוב או להבטיח את הפעלתו התקינה, או לשם מניעת מפגע תברואה או הסרתו - לדרוש בכתב מבעל הנכס לבצע, להנחת דעתה של רשות הבריאות, תוך המועד ובתנאים שיקבע בדרישה, עבודות אלה:

ממכות לדרוש
ביצוע עבודות

(1) התקנת ביב פרטי לנכסו;

(2) חיבור ביב פרטי שבנכסו לביב ציבורי או תיקון חיבור שאינו מניח את דעתה של רשות הבריאות;

(3) שינוי או תיקון של ביב פרטי שבנכסו.

(ב) הרואה את עצמו נפגע על ידי דרישת ראש המועצה לפי סעיף זה, רשאי תוך המועד שנקבע לו לביצוע העבודה לבקש מבית משפט השלום שבתחום שיפוטו נמצא הנכס הנדון את ביטולה של הדרישה או את שינויה, ובבירור הבקשה רשאי בית המשפט להחליט כל החלטה שראש המועצה היה רשאי להחליטה לגבי הנכס הנדון לפי סעיף זה. החלטת בית המשפט המחוזי בערעור על החלטת בית משפט השלום לפי סעיף זה, תהיה סופית.

4.1 לא קיים בעל נכס דרישה של ראש המועצה לפי סעיף 40, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות הדרושות ולגבות את הוצאותיה מבעל הנכס ואין הבקשה של בעל הנכס לפי סעיף 40(ב) מעכבת את הביצוע.

סמכות המועצה
לבצע

4.2 ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה לפי סעיף 41 אינו פוטר את בעל הנכס מאחריות פלילית לפי חוק זה ולפי כל חיקוק אחר.

ביצוע אינו פוטר
מאחריות פלילית

פרק חמישי: עבירות ועונשין

4.3 המניח ביודעין שחומר מוצק או נוזל יישפך מנכס שבבעלותו, בפיקוחו או בהחזקתו לביוב בדרך העלולה לחסום את הזרם התקין של מי הביוב או לגרום נזק לביוב, דינו - קנס חמש מאות לירות וקנס נוסף של חמישים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי מסירת התראה מטעם ראש המועצה, וכן חייב הוא לפצות את הרשות המקומית בעד כל נזק שגרם לה על ידי עבירתו.

איסור הזרמת
הומרים מזיקים

4.4 המניח ביודעין שמי גשמים יישפכו לביב בלי היתר בכתב מראש המועצה, דינו - קנס שלוש מאות לירות וקנס נוסף של שלושים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי מסירת התראה מטעם ראש המועצה.

איסור הזרמת מי
גשמים

4.5 בעל נכס שביצע עבודה שלא בהתאם לתנאי הדרישה לפי סעיף 40, דינו כדין אשם בעבירה לפי סעיף 35 לפקודת בנין ערים, 1936, ולבית המשפט או לרשות המקומית יהיו לענין זה כל הסמכויות של בית המשפט או של הועדה המקומית, הכל לפי הענין, לפי הסעיף האמור ולפי הסעיפים 36 עד 36 לאותה פקודה, כאילו ביצע בעל הנכס עבודה שלא בהתאם לתנאי רשיון לפי הפקודה האמורה.

דין בעל נכס
שביצע עבודה
שלא לפי הדרישה

4.6 (1) בעל נכס שלא קיים דרישה לפי סעיף 40 ואין עוד זכות לבקש את ביטולה או שינויה;

עבירות אחרות

(2) המפריע לעובד של רשות מקומית או לעובד של רשות הבריאות בהשתמשם בסמכויותיהם לפי סעיף 48,

דינם - קנס חמש מאות לירות או מאסר ששה חדשים.

פרק שישי: הוראות כלליות

47. בעל נכס רשאי לחבר ביב פרטי מנכסו לביב ציבורי, לפי תנאים שהרשות פרטי לביוב הרשות לחבר ביב המקומית תקבע.
48. מי שהוסמך לכך בדרך כלל על ידי הרשות המקומית או על ידי רשות הבריאות רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל נכס כדי לעשות בו כל עבודה הדרושה לביצוע תפקידיהן לפי חוק זה וכדי להבטיח בדרך אחרת את קיום הוראות חוק זה והתקנות לפיו, ובלבד שלא ייכנס למבנה אלא בהסכמת התופס בו, או לאחר שנתן לתופס בו הודעה מוקדמת זמן סביר מראש, או כשדחיפות הענין מחייבת את כניסתו אף ללא מתן הודעה מוקדמת כאמור; אולם בנכס המוחזק על ידי צבא-הגנה לישראל או המשמש בדרך אחרת למטרה בטחונית כפי שאושרה מטעם שר הבטחון, לא ישתמשו בסמכות זו אלא בהסכמתו של מי ששר הבטחון מינה לכך.
49. לענין חוק זה דין המדינה כדין בעל נכס או מחזיק אחר.
50. סמכות לפי חוק זה אינה גורעת מסמכות לפי חיקוק אחר, וקיום חובה לפי חוק זה אינו פוטר מקיום חובה לפי חיקוק אחר.
51. שר הפנים רשאי להאציל מסמכויותיו לפי חוק זה, למעט הסמכות להתקין תקנות בנות פעל תחיקתי.
52. מקום שבחוק זה או על פיו מוטלת חובה על בעל נכס, חייבים בקיומה, יחד ולחוד, כל אלה שהם בבחינת "בעל" של אותו נכס לענין חוק זה, וכל סעד שניתן כדין לבעל הנכס בקשר לקיום חובה כאמור ניתן גם להם; קיים אחד מהם את החובה, חייבים האחרים להשתתף בהוצאותיו או לפצותו בדרך אחרת כפי שנקבע בהסכם ביניהם, ובאין הסכם - בשים לב לשיעור ההנאה של כל אחד מהם בנכס.
53. בדירה בבית משותף כמשמעותה בחוק הבתים המשותפים, התשי"ג-1952 - רואים לענין חוק זה כחלק משטח הדירה גם אותו החלק של הרכוש המשותף הצמוד לאותה דירה.
- זכות כניסה
- דין המדינה
- שמירת סמכויות וחובות אחרות
- אצילת סמכויות
- אחריות הדדית של בעלים
- בתים משותפים

54. לענין המצאת מסמכים לפי חוק זה - למעט מסמכים שיש להמציאם לענין הליך לפני בית משפט - יחולו הוראות סעיף 132א לפקודת העיריות, 1934, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

המצאת מסמכים

55. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה, ובין השאר תקנות בדבר -

ביצוע ותקנות

(1) החמרים שישתמשו בהם לחלקי חילוף ואביזרים של ביבים;

(2) חיוב התקנת מיתקנים לטיהור מי שופכין כחלק מביב פרטי;

(3) הרכב הועדות וכשירות חבריהן.

(ב) שר הפנים, לאחר התייעצות עם שר החקלאות ועם שר הבריאות, רשאי להתקין תקנות בדבר קביעת זמנים לשימוש בביוב ובדבר דרכי הגשתן ואישורן של תכניות מיתקני טיהור של רשת ביבים מאספים.

56. בפקודת העיריות (ביוב, תיעול ומים), 1936 -

ביטולים ותקונים

(1) בכותרת הפקודה וכן בסעיף 1, במקום "פקודת העיריות (ביוב, תיעול ומים)" יבוא "פקודת העיריות (אספקת מים)";

(2) בסעיף 2 יימחקו ההגדרות של "בור שופכין", "תעלה", "מהנדס" ו"ביב";

(3) חלק א' - בטל;

(4) בסעיף 17, במקום "בחלק א' של פקודה זו" יבוא "בחוק הרשויות המקומיות (ביוב), התשכ"ב-1962";

(5) בסעיף 28, במקום "על פי הסעיפים 7, 10 או 20" יבוא "על פי סעיף 20".

57. (א) לא ינהגו עוד לפי חוקי עזר על פי פקודת העיריות, 1934, או פקודת המועצות המקומיות, 1941, בדבר ביוב, בקשר לביוב שהוחל בבנייתו אחרי תחילתו של חוק זה.

הוראות מעבר

(ב) התחילה רשות מקומית כדין בהתקנת ביב מאסף אחרי יום ל' בכסלו התש"ך (31 בדצמבר 1959) ולפני תחילתו של חוק זה, תמסור על כך הודעה לבעלי כל נכס שהביב ישמש אותו ותגבה מהם היטל לפי

ההוראות של הפרק השלישי ולא ינהגו בביב זה לפי הוראות חוקי עזר כאמור
בסעיף קטן (א) בדבר גביית דמי השתתפות.

דוד בן-גוריון חיים משה שפירא
ראש הממשלה שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה